

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝΟΙΚΟ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΩΝΟΙΚΟΤΣΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΤΟΣ Β' ΦΥΛΛΟ 66 * ΙΟΥΛΗΣ - ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1981
Γραφεία: ΣΟΛΩΝΟΣ 125, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 36.09.684

ΑΜΥΓΔΑΛΑ: Τό «μαζούλι» τών Βασιλειωνοικουσών

Μιά από τίς ποιό αποδοτικές δενδροκαλλιέργειες του Βασιλειωνοίκου ήταν ή καλλιέργεια τής αμυγδαλιάς. Οι τρελλές «νυφούλες» που μέσα στον χειμώνα άφροβα άνοιγαν τά ροδοπέταλά τους κόντρα στον τσουχτερό θοριά και έδιναν μιά μαγευτική εικόνα στο καταπράσινο τοπίο του χωριού, άρχίζουν σιγά - σιγά νά γίνονται άναμνηστικές εικόνες, στο μυαλό του κάθε Βασιλειωνοικουστου.

Δέν πρόκειται πιά, στεκάμενος κανείς τόν Φλεβίον στο μυλό νά δει τήν «λαγκάδα» στολισμένη σ' άσπρα τής.

Από χρόνια τώρα οι αμυγδαλιές «πεθαίνουν», θρής, άβόητες και έγκαταλειμένες. Τά χωράφια «άδειάζουν» συνεχώς και ό πάλοι ποτέ προσοδοφόρος καρπός έγινε άσήμφορος νά μαζευτεί άν και ή παραγωγή έχει φθάσει στό ένα τρίτο εκείνης τής περασμένης εικοσαετίας. Ο «μύλος» ή «λαγκάδα», ό «ψακίς», τού «πηνού», ό «γρούς» ήταν οι ποιό πρόσφορες περιοχές γιά τήν καλλιέργεια τής αμυγδαλιάς.

Πολλές «ράτσες» αμυγδαλιών μέ άφράτα αμυγδαλα ευδοκίμουσαν στο χωριό μας και πολλοί γεωργοί άπ' άλλα μέρη τής Χίου έπαιρναν «μπόλια» και δεν δρούλια από τίς φυτείες τών Βασιλειωνοικουσών. Οι γνωστότερες «ράτσες» ήταν τά βολάτα, ροδακινάτα, θλάκια, καμπούρικα, τού καλογέρου, παπαστρατίδικα, καλμινούδικα και άλλα. Η παραγωγή τού χωριού μας έφθανε μέχρι τίς 50 χιλιάδες δκάδες κατά τό τέλος τής δεκαετίας τού '50. Τά έπόμενα χρόνια μετά από άγνωστη άσθένεια τών μεγαλύτερων μέρους τών δέντρων ξερόθνηκε χωρίς ποτέ κανέναν νά μπορέσει νά έξηγή-

ση τό γιατί. Ίσως τά πολλά νερά, ίσως ό κορεσμός τού έδάφους, γεγονός πάντως είναι ότι ούτε τό 25ο) ο τών δέντρων άπέμεινε. Μετά ήρθε ή πτώση τής τιμής πούδωσε τήν χαρακτηριστική βολή στο προϊόν. Παλιότερα οι Άγιουργοί (πράττες) γύριζαν καθημερινά στο χωριό και γίνονταν «μάχη» γιά νά πάρουν τ' αμυγδαλα που πολλές φορές τά κατάρωναν άπό τίς «λάστρες».

Τώρα δέν πατάει έμπορος πιά και οι τιμές τους έχουν ξεπέσει τόσο χαμηλά πού δέν συμφέρει νά τά μαζέψει κανείς.

Πριν 5 χρόνια οι τιμές τους ήταν 80, 100 δραχμές, φέτος ζέπεσαν στις 60 παρά τόν πληθωρισμό και μένουν άζήτητα. Υπάρχουν ακόμα απούλητα αμυγδαλα τής περσινής σοδιάς. Τό πρόβλημα αυτό άπασχόλησε και τό γεωργικό συνεταιρισμό τής Χίου και τήν Όμοσπονδία Χιακών σωματείων που άρχισαν από κοινού ένέργειες γιά νά βρεθεί τρόπος νά διατεθεί ή παραγωγή σέ ικανοποιητική τιμή. Τό πρόβλημα τής τιμής και διάθεσης τών αμυγδαλιών υπάρχει και σ' άλλα μέρη τής χώρας Σέρρες, Θράκη, Κοζάνη, Θεσσαλία γιατί μετά τήν ένταξη τής χώρας μας στήν ΕΟΚ μειώθηκε ή εξαγωγική επιδότηση που δινόταν στους εξαγωγείς γιά εξαγωγές σέ τρίτες χώρες από 8δραχμές σέ 3,94 τό κιλό και έτσι χάθηκε τό ενδιαφέρον γιά εξαγωγές. Ύστερα εισήχθησαν μεγάλες ποσότητες Τουρκικών αμυγδαλιών μέσω τής Δ. Γερμανίας πού οι τιμές τους είναι πολύ χαμηλές σέ σύγκριση μέ τίς δικές μας γιατί και υπερπαραγωγή έχει ή Τουρκία και πολύ χαμηλά μεροκάματα. Υπολογίζεται από τό Υπουργείο Γεωργίας ότι υπάρχουν γύρω

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΥΡΟΠΑΘΕΙΣ

Μεγάλη έπιτυχία σημείωσε ή εκδήλωση τής Όμοσπονδίας Χιακών Σωματείων Άττικής που έγινε στις 30-9-1981 στο Πνευματικό Κέντρο τού Δήμου Άθηναίων. Πολύ κόσμος, οι πρόεδροι σχεδόν όλων τών Χιακών Σωματείων, επιστήμονες Χιώτες τής Άθήνας και παράγοντες τής Χίου πού ήλθαν ειδικά γι' αυτό τό σκοπό. Όπως όλοι γνωρίζουμε από τίς φετινές φωτιές κάηκε ένα μεγάλο μέρος τής βορείου και δυτικής Χίου. Η καταστροφή ήταν διεθνική και τό μέγεθος τών ζημιών άνυπολόγιστο.

Η πρωτοβουλία αυτή τής Όμοσπονδίας θρήκε μεγάλη άνταπόκριση στή Χιώτικη πατριότεια τής Άθήνας και έδειξε πόσο άπαραίτητη ήταν ή σύσταση τής. Στή συζήτηση που προήδρευσε ό Πρόεδρος κ. Παυλεάρος πήραν τό λόγο πολλοί συμπατριώτες μας πού πρό-

τειναν διάφορους τρόπους βοήθειας γιά τούς πληγέντες συμπατριώτες μας, συγκεντρώθηκε επίσης και ένα σεβαστό ποσό πού θά διατεθεί γιά αυτό τό σκοπό.

Πάντως πέρα άπ' όλα αυτά πού όλοι τά άναγνωρίζουμε και τά επικροτούμε νομίζουμε ότι πρέπει νά δώσουμε βάρος και νά ασκήσουμε πίεση και σ' άλλες κατευθύνσεις γιατί δάξοντας τό χέρι μόνο στή δική μας τσέπη δέν λύνεται τό πρόβλημα, πρέπει νά πιέσουμε και τήν κυβέρνηση νά βοηθήσει γιατί οι τετρακόσιες χιλιάδες πού διέθεσε γιά τόσα χωριά είναι σταγόνα στον ώκεανό γιά νά μίν ποίμε κοροϊδία. Μπράβο λοιπόν στήν Όμοσπονδία Χιακών Σωματείων πού καθημερινά καταξιώνεται στή συνειδηση τού Χιώτικου λαού και τών φίλων του.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΕΣ...

Τούτο τό καλοκαίρι έλη ή χώρα σχεδόν δοκιμάστηκε άπ' τίς πυρκαγιές μ' αποτέλεσμα νά καταστραφούν χιλιάδες στρέμματα φυτεμένης γής, νά καούν ζωα και πολλά οικίσματα και νά κινδυνεύουν άπ' τή μάστιγα τού πυρίνου στοιχείου χωράφια και συνοικισμοί. Άμιοιρη τών πυρκαγιών δέν ήταν και ή Χίος.

Άλλοι μιλάνε γιά προσχεδιασμένους έμπρησμούς, άλλοι γιά τυχαίες φωτιές από άμέλεια. Όπως και νάναι ή πράξη είναι έγκληματική και τιμωρητέα.

Δέν θά σταθούμε μεις στή σύλληψη και τιμωρία τών ενόχων. Αύτή είναι ύπόθεση τού κράτους και τής αστυνομίας, πού έχουν ύποχρέωση νά τους βρουν, νά τους συλλάβουν και νά τους τιμωρήσουν παραδειγματικά, ώστε στο έξής νά μίν έχοιμε παρόμοιες ένέργειες.

Έμεις θά σταθούμε στήν πυρκαγιά πού ζέσπασε στο νησί μας, χωρίς αυτό νά σημαίνει, ότι μιάς άφηνουν άδιάφορους και άσυγκίνητους οι καταστροφές σ' άλλα μέρη.

Μιά τεράστια φωτιά πού ζέσπασε στο βόρειο μέρος τού νησιού, έκαψε σπίτια σέ πολλά χωριά (Παρπαριά, Σπαρτούντα), άπειλισε άλλα (Βολισός) και κατέστρεψε ολοκληρωτικά τό μοναδικό πευκόδασος τού τόπου πού βρισκόταν πάνω στο Αίπος και άρχισε άπ' τόν Άγιο Ισιώρο κι έφθανε ως τήν Άγία Μαρκέλλα και τό άπομεινόμενο και μετά μέχρι νά ξεπουληθεί τό έμπό-

Λύγοςτου, τό πευκόδασος αυτό δέν υπάρχει πιά. Η φωτιά πού ζέσπασε σέ κάποιο κοντά χωριό, πήρε τεράστιες διαστάσεις. Ο δυνατός άέρας πού φύσαγε, τή βοήθησε στο ν' άπλωθεί πρós όλες τίς κατευθύνσεις. Έτσι έφθασε κι ως τό διορρο πευκόδασος και δέν άφησε τίποτα. Τό ένα μετά τό άλλο λαμπάδιζαν τά πεύκα παραδομένα στο ζέφφερο χορό τών φλογών. Τσουροψύστησαν όλα...

Τώρα τό θέαμα είναι άνατριχιαστικό. Έκείνα πού πρώτα σέ γέμιζαν χαρά νά τά βλέπετε, τώρα σου προκαλούν πόνο, συγκίνηση και άγανάκτηση γιά τούς αίτιους τής καταστροφής...

Μαύρα κουφάρια απόμειναν τά δέντρα μέ τούς καρδονιασμένους κορμούς και τ' άπομνημένα κλαδιά. Ός έχει ποί φτάνει τό μάτι ένα γκριζό σύννεφο άπλώνεται, άποκαθίδια πλανιούνται έδω και κει, ενώ μιά μυρωδιά καμμένου σου τρυπά τά ρουθούνια.

Κάθε ύμορφοιά χάθηκε, δέν ύπάρχει πιά ήχος ζωής έσρα, ούτε ζωο, ούτε πουλί, ούτε έρπετα. Συνέχεια στήν 3η σελίδα ▶

Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Η άγάπη μας γιά τό χωριό μας και ή λαχάρα πού νοιώθει γι' αυτό ό ξενητεμένος Βασιλειωνοικουστουστου ήταν και παραμένει ό μοναδικός σηματοδότης τής πορείας τού Συλλόγου μας από τότε πού γεννήθηκε σαν σκέψη μέχρι σήμερα και θά συνεχίσει γιά πάντα. Η έπιθυμία νά βλέπουμε τό χωριό μας γιγάτο διορροφίες και ζωη και τούς χωριανούς μας περισσότερο εύτυχημένους, είναι ό μοναδικός γνώμονας τής σκέψης και πράξης τού Συλλόγου μας. Ο γνώμονας αυτός διέπει καθοριστικά κάθε μας ένέργεια.

Καθορισμένοι άπ' αυτές τίς σκέψεις γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο τής εφημερίδας μας «τό Βασιλειώνικο» ένα άρθρο σχετικά μέ τήν άνάγκη μεταφοράς τού Νεκροταφείου τού χωριού σέ κάποιο παράμερο χώρο έξω από τό κέντρο τού χωριού και μακριά από τά σπίτια.

Πιστεύαμε ότι κάθε Βασιλειωνοικουστουστου πού αγαπά πραγματικά τό χωριό μας άναγνωρίζει αυτή τήν άνάγκη και βλέπει μέ θετικό μάτι μιά τέτοια ένέργεια. Δέν κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις γιά χώρους μεταφοράς, άπλως διατυπώσαμε όρισμένες σκέψεις, γιατί άναγνωρίζουμε ότι τό πρόβλημα

είναι λεπτό και χρειάζεται ποιό μελέτη γιά νά μίν ύπάρξει κανείς χωριανός παραπονεμένος.

Σ' αυτές τίς σκέψεις θρήκαμε συμπαραστάτες τό σύνολο τών χωριανών μας στήν Άθήνα και στή Χίο πού μέ τηλεφωνήματα και γράμματα μής παρότρυναν σ' αυτές τίς σκέψεις, πράγμα πού μής χαροποιήσε πολύ. Δυστυχώς όμως ύπήρξαν μιά - δύο εξαίρεσεις χωριανών πού άντέδρασαν άρνητικά, δέν ζέροουμε, ούτε και

Συνέχεια στή σελίδα 3

6^ο ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

Άποστολίδης Νικόλαος	1000
Φραγκάκης Στέφανος	1.800
Χρόνης Ζερμπίνου Άρετή	2.000
Μπουζάκης Γ. Άλέξ.	1.000
Πλακωτάρη Στασώ	500

Όσοι έπιθυμούν νά προσφέρουν οικονομική βοήθεια γιά τό «ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝΟΙΚΟΥΣΤΟΥ» μπορούν νά άπευθύνονται στα μέλη τού Διοικ. Συμβουλίου τού Συλλόγου ή νά καταθέσουν άπ' ευθείας στο Ταχ. Ταμειούριο (Άριθμ. Λογαριασμού Ταχ. Ταμειούριου 6764908).

ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΟΣΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Μετά από ένέργειες τού συγχοριανού μας Νίκου Γεωργίου Φετοκάκη έγκρίθηκαν και στάλθηκαν στο χωριό 150.000 από τό Υπουργείο Έσωτερικών γιά νά στεγανοποιηθεί ή τοιμεντόπλακα τής αθήνας στο χωριό πού «πότιζε» και τά ύπόλοιπα γιά έπιπλα διδωθήκη.

Εδώ πρέπει νά αναφέρουμε ότι οι τριακόσιες χιλιάδες πού ύποσχέθηκε ό κ. Κρίκος στή συνείσταση τού Συλλόγου πέρισσι τό Νοέμβρη δέν έχουν φθάσει, όπως μιάς πληροφόρησε ή κοινότητα τού χωριού.

Έμεις δέν μπορούμε νά ζέροουμε τί γίνεται, άν πράγματι τίς έστειλε ή γιατί δέν έφθα-

σαν έδω κι ένα χρόνο, έτσι άπαντούμε σ' εκείνους πού ρωτούν, γιά νά είναι ένήμεροι.

ΝΑΤΑΤΕΘΗΚΑΝ ΤΑ ΠΡΟΣΧΕΔΙΑ ΣΤΟΝ Ε.Ο.Τ.

Αυτές τίς ημέρες κατατέθηκαν τά προσχέδια τού ξενοώνα στον ΕΟΤ από μηχανικούς.

Πιστεύουμε σύντομα νά έχουμε θετική άπάντηση γιά νά προχωρήσει ή διαδικασία τού δανείου πού χωρίς αυτό δέν είναι δυνατόν νά άρχισι και νά ολοκληρωθεί τό έργο, πού είναι τής τάξεως τών δέκα εκατομμυρίων.

ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Η εκδρομή ή όποία είχε προγραμματιστεί από τό Σύλλογό μας νά πραγματοποιηθεί στή Μονή Άγάθωνος στή Λαμία αναβάλλεται. Γιά τήν αναβολή αυτή μιάς άνάγκασαν πολλοί λόγοι. Πάντως ή εκδρομή θά πραγματοποιηθεί άργότερα άπωσδήποτε.

Θά είδοπαθουν δέ τά μέλη τού Συλλόγου μας είτε έγγράφως ό καθένας ξεχωριστά, είτε μέσω τής εφημερίδας μας.

Τό Δ.Σ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ Ο.Χ.Σ.

Η Όμοσπονδία Χιακών Σωματείων Άττικής καλεί όλους τούς Χιώτες τής Άττικής νά πάρουν μέρος στήν εκδήλωση κατάργωνών έλα τά Σωματεία τών νησιών τού Αιγαίου μέ τήν εύκαιρία τής συμπλήρωσης 69 έτών από τήν άπελευθέρωση τών νησιών από κόν τευρκικό ζυγό.

Η εκδήλωση θά γίνει τήν Κυριακή 18.11.1981 στον Άγ. Γεώργιο Καρύτση.

Τούτο τό δάσος ήταν ένας μοναδικός πνεύμονας πράσινου, πού ζεπερνούσε σ' όμορφα πολλά παράμια (δάση).

Χαιρόσουν νά τό διασχίζεις. Πράσινο όσοπο έφθανε τό βλέμμα. Τό μάτι ξεκουραζόταν. Τά πνευμόνια σου χορταίαν νά τραβούν τό μρωμένο πεντακάθαρο άέρα.

Έπαιρνες καινούρια ζωή. Οι Χιώτες ήταν περήφανοι γι' αυτό. Ήταν τό χαμάρι τους. Όμως όλα αυτά μέχρι πριν λίγο καιρό. Γιατί μετά άπ' τή φοβερή αύτή πυρκαγιά τής άρχής τού

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Οι Άγαστες μου, της Εύας Γεωργ. Κουτσόδοντη.

Από σαράντα ποιήματα αποτελείται αυτή η ποιητική συλλογή της Ε. Γ. Κουτσόδοντη και τα περισσότερα είναι γραμμένα - άφιερωνμένα στα παιδιά της. Τα υπόλοιπα είναι εμπνευσμένα από την παιδική της ηλικία, από τις εποχές κ.ά.

Κινούνται όλα στο ίδιο παραδοσιακό ποιητικό μοτίβο, μέτρο και ομοιοκαταληξία. Ουμίζονται ποιήματα των παλιών ποιητών. Έχει εμπνευσή ή ποιήτρια, αλλά πρέπει να ξεχωριστεί και να διαβάσει συγχρονιστικά για να έπιχειρήσει να κάνει κάτι δικό της, πιο προσωπικό.

Παραθέτω ένα ποίημα της ποιήτριας που νομίζω ότι είναι το καλύτερο της συλλογής γιατί είναι μικρό και μεστό (σελ. 45).

ΓΡΗΡΑΤΕΙΑ

Καλότυχα τά γερατειά που 'χουνε τζάκι και φωτιά και γύρω νιάτα' στου θερμοκήπιου τή γωνιά δέν τά χτυποβολάς χιονιά μέσα στη σπάτα. Μέσο στη σφή τους τή ματιά θωρο τή γνώση τήν πλατιά' εὐλογημένα, καλότυχα τά γερατειά χλιομακάριστα σεπτά και τιμημένα.

Ποιητική Άνοσολογία (Ίωνες ποιητές από τή Χίο), του φιλοτεχνικού Όμιλου Χίου.

Μιά σπάνια χαρά δοκιμάσαμε και μένα, προσωπικά, με συντρόφευε για αρκετές βδομάδες αυτός ο τόμος της Άνθολογίας Ίωνων ποιητών από τή Χίο.

Είναι απλά και μόνον μιά ανθολογία. Μιά ανθολογία παρούσας ποιητών και όχι διακρίσεως των ποιητών. Μιά ανθολογία που προσπαθεί να αγαπήσει τους ποιητές που ανθολογούνται και όχι να τους χωρίσει και να τους ξεχωρίσει. Κριτήριο αποτέλεσε μόνο η παρουσίαση των ανθολογούμενων ποιητών σε βιβλία, εφημερίδες και περιοδικά.

Ανθολογία καμωμένη με τόση αγάπη για τήν ποίηση, με τέτοια λεπτομέρεια και τεχνική αρτιότητα δέν νομίζω ότι έχει φανεί στην επαρχία, εκτός βέβαια, από τήν περίπτωση της Πάτρας (ΟΣΤΡΑΚΑ: Ποιητικές Άνθολογίες των Σωκράτη Α. Σκαρτσή και Διονύση Καρατζά).

Οι ποιητές και οι ποιήτριες που παρουσιάζονται σε τούτο τόν τόμο είναι: Άμπακούδης Κώστας, Βάρος Δημήτρης, Γιαννακής Γεώργιος, Διαμαντίδης Νίκος, Διλιμπόης Γεώργιος, Κουγιούλης Γιάννης, Κουτσόδοντη Εὐαγγελία, Κρόκος Γιώργος, Λάρδας Άντώνης, Μουντέμ Ματθαίος, Μουτάφης Γιάννης, Πλακωτάρη Άσπασία, Πολυχρονόπουλου Ερμιόνη, Σαραντινούδης Νικόλαος, Σταμπολός Δημήτρης, Τρυπάνης Κωνσταντίνος, Φαράκλας Χρήστος, Χωρεάνθης Κώστας. Οι παραπάνω που αναφέραμε έχουν να παρουσιάσουν τυπωμένο έργο (τό λιγότερο μιά ποιητική συλλογή).

Οι υπόλοιποι που δέν έχουν παρουσιαστεί με δικό τους βιβλίο (τουλάχιστον μέχρι τόν 1978, όταν τυπώθηκε αυτή η ανθολογία) είναι: Άλιώτου Βιθή, Βαξάλη Ρένα, Βασιλακάκη - Ντούλη Μαρία, Γουινιώτης Δημήτρης, Ζαννή - Μύτη Μαρία, Ζήσημου Άλεξάνδρα, Θεολογίδης Άλέκος, Καβάδα Άγγελική, Καλλέργης Γιώργος, Καραβουρνιώτου - Παπαζή Εὐαγγελία, Καψάλη Λουκία, Κουτελάκης Χάρης, Κουφοδόντη Μαρία, Κουφοπαντελής Άντώνης, Μοιχίδη Άγγελική, Μόριος - Ερμής Κωνσταντίνος, Μαστάκης Πέτρος, Μάγλου Μαρίκα, Μονίας Ιωάννης, Μυλωνάς Τριαντάφυλλος, Μυριακού - Καψίλη Ιωάννα, Παυτολογιάννης Στέλιος, Παπαδημητρίου Λάμπρος, Παπαδοπούλου Τίνα, Παπαζή Βάσω, Σπινάρη Έλένη, Σταμπόλου Πόλυ, Στεφανίδου Άγγελική,

Τσίκουρας Γεώργιος, Φύκαρη Αικατερίνη, Χαδιάρα Εὐαγγελία, Χανδρή Άνθούλα, Χρυσού Έλένη.

Έπειδή στά βιογραφικά σημειώματα δέν υπάρχει χρονολογία γέννησης δέν μπορούμε να γνωρίζουμε σε ποιά λογοτεχνική γενιά ανήκουν.

Μιά ανθολογία, λοιπόν, και μάλιστα επαρχιακή - περιφερειακή κρύβει μιά μεγάλη χρησιμότητα και μιά ξεχωριστή αξία και για τούς αναγνώστες και για τούς μελετητές και για τούς Ίδιους τούς ποιητές. Έτσι παίρνουμε μιά ιδέα για τόν τί γίνεται στη Χίο, να μελετήσουμε τίς αλλαγές στο ύφος τους και στά θέματα τους και να αναζητήσουμε αυτά που θέλουμε χωρίς να χάνουμε χρόνο ψάχνοντας σε άλλες επί μέρους πηγές για να βρούμε αντιπροσωπευτικούς και έκφραστές της ποίησης σ' αυτή τήν ακριτική περιοχή.

Μακάρι να μπορούσαν να θυγούν τέτοιες ανθολογίες σε κάθε περιοχή, σε κάθε νομό ή διαμέρισμα της Ελλάδας. Γιατί δίνουν στο νέο ποιητή και στο νέο συγγραφέα τήν ικανοποίηση να δει τυπωμένο μέρος της δουλειάς του και τήν ευκαιρία να τή συγκρίνει με τή δουλειά των άλλων ομοίων του και μόνον αυτό; —Όχι— αλλά και να προσεχτεί από τόν κοινό και ίσως να δεχτεί τήν κριτική ενός λογοτέχνη, ενός κριτικού.

Άπό τήν άλλη πλευρά, σε μιά τέτοια ανθολογία, βρίσκουμε ποιητές που μπορεί να είναι άγνωστοι ή όχι και τόσο αξιόλογοι για τήν ιστορία της λογοτεχνίας μας, αλλά που μπορούν να συγκινούν αρκετά πολλούς αναγνώστες. Γιατί πρέπει να καταλάβουμε πιά, μιά για πάντα, ότι καλοί και σπουδαίοι ποιητές και συγγραφείς δέν είναι μόνον αυτοί για τούς οποίους συμφωνούν όλα τά κριτικά βιβλία, οι ιστορίες της λογοτεχνίας και οι μελετητές (που κατά τή γνώμη τους, συνήθως μετρούνται στα δάχτυλα —εμπεικώς— των δυο χειρών τους). Όποιοσδήποτε από μιάς έχει αὐτή τήν παραπάνω γνώμη, θά έλεγα ότι έχει πολύ λίγη ή πολύ χαμηλή κρίση στις αξιολογήσεις του. Γιατί πολλοί ποιητές μπορεί να μίν είναι σπουδαίοι και σημαντικοί για τούς μελετητές και τούς ιστορικούς της λογοτεχνίας μας, αλλά τόν έργο τους μπορεί να είναι καλό και να μιάς συγκινεί βαθιά και να μιάς συγκινεί βαθιά. Και αυτό ή γνώμη μου πιστεύω ότι δέν είναι μόνον ζήτημα γούστου.

Μέσα, λοιπόν, απ' αυτή τήν ανθολογία μπορούμε να βρούμε άσημους ποιητές και ποιήτριες ή που δέν έτυχε να τούς ακούσουμε άλλη φορά, ή που τώρα παρουσιάζονται για πρώτη φορά, όπως έλαχε σε μένα που δέν είχα ακούσει για τόν καλό ποιητή Κ. Άμπακούδη...

«Έχω έναν ήλιο και έχεις τόν πλαίσιο του
Έχω έναν άνεμο, κρατείς τά φτερά του
Μιά άλυκη Μαρτίου άνεμώνα, βαστάς τόν κοτσάνι της.
Έχω δυό χείλη, όρίζεις τόν γέλιο τους
καθώς ή λάμψη των ματιών σου τόν έρβιο φέγγος της Σήσης μου...
«Ό ξείν άγγέλει
πώς τούτη ή χώρα που γελά ντυμένη σε γαλάζια, πράσινα [κι άσπρα,
είν' πιό άληθινή τ' αὐγουσιάντικα δειλινά
κάτω απ' τόν ρόδινο μανδύα τ' ούρανο
πού αίμα στάζει και δάκρυα»
«Κλάμαμε τόν μεσημέρι
για τόν μουντό ούρανό που μιάς [πύλιζε
κι έμαθα, τότε πώς στά μάτια [σου

μιά χαραμάδα κρύβεται, γαλάζιος ούρανος»

Ό Γ. Διλιμπόης έχει προσωπικές - καλές στιγμές όπως στο ΒΑΡΒΑΣΙ ή στο:

«Μήν πετάτε τόν σάλιο θά σάς χρειάσει για ένα γραμματόσημο, για ένα δικτάτορα, θά μιάς χρειάσει».

Ό Γιάννης Κουγιούλης συνεχίζει να πλουτίζει με γνώση τόν παραδοσιακό στιχο και μιάς εξαφνιάζει, όπως στον ΜΟΥΤΣΟ και στην ΑΝΝΙΩ κ.ά.

Πώς θά γνωρίζαμε, χωρίς αυτή τήν ανθολογία, τόν Άντώνη Λάρδα; Με τά λίγα αντίτυπα που τυπώνονται οι συλλογές του και δέν φτάνουν ούτε για τίς ανάγκες τής Χίου:

«Ό αύγή κάθε καιρού που λύνει [νεύς
τή σιωπή της νύχτας.

ΠΟΙΗΣΗ

ΒΟΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ: Παρμένος Άπόχος, Άθήνα, Φιλοτεχνικός Όμιλος Χίου, 1980, 21Χ14, 32 σελ. (Τά δύο χαρακτηριστικά του βιβλίου είναι τόν Γ. Διλιμπόη).

ΖΟΥΜΠΟΣ ΝΙΚΟΣ: Ηλιόβολο, Βόλος 1979, 20Χ14, 48 σελ.

ΛΑΖΑΡΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Παλμοί Ρυθμοί Άντίλαλοι, Ποιήματα, Χίος 1978, 24Χ17, 52 σελ.

ΛΑΡΔΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ: Η συλλογή της θάλασσας, Χίος 1972, 24Χ17, 32 σελ. (Επιμέλεια έκδοσης: Γ. Διλιμπόης. Έξωφυλλο: Άρης Μαρής).

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΕΡΡΗΣ ΝΙΚΟΣ Ζ.: Η Γυναίκα της Χίου, Έκδοση τού Φ.Ο.Χ., Πρόλογος: Ερμιόνη Πολυχρονόπουλου, Χίος 1977, 21Χ14, 32 σελ.

ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΘΥΜΙΟΣ Ι.: Ό Καντηλανάφτης, Διήγημα, Έκδ. ΣΙΒΥΛΛΑ, Δελφοί 1980, 24Χ17, 32 σελ.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΕΣ

ΚΑΡΑΤΖΑΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ Α.: Πατρινοί Ποητές, Πρόλογος: Σωκρ. Α. Σκαρτσής, ΟΣΤΡΑΚΑ, 1978, 22Χ15, 76 σελ.

ΒΟΛΙΩΤΕΣ ΠΟΙΗΤΕΣ: Άλέκα Δήμου, Νίκος Ζούμπος, Σόφη Μαργογιαννοπούλου, Μανώλης Μπαλλής, Λίτσα Οικονόμου, Τοξότης, Γιάννης Τσίγκρας (Βόλος 1980), 21Χ14.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΤΟΜΕΣ (Μηνιαίο Περιοδικό Πνευματικού Προβληματισμού). Τεύχος 73, Ιούλιος '81, Διευθ. Δημ. Δούκαρης. Περιέχει: Άφιέρωμα στον Αίμ. Βεκάη. Ποιητ. Άνθολογία τού Τάκη Σινόπουλου κ.λπ. Άπό τά καλύτερα περιοδικά που κυκλοφορούν στον τόπο μας. Συνεπές και ουσιαστικό.

ΝΕΑ ΣΚΕΨΗ (Μηνιαίο περιοδικό Γραμμάτων και Τέχνης) Τεύχος 219, Ιούλιος 1981. Σημειώσαμε: Ένας Ίρλανδός αεροπόρος προβλέπει τόν θάνατό του, ποίημα τού W. B. YEATS, τόν τραγούδι των Παντούρηδων τού 1821, τού G. TEODORESCU, Έκκρεμότητες, τής Χαράς Τζαβέλλα - Evien, Τό κενό, ποίημα τού Ήλια Σιμόπουλου.

ΔΩΔΕΚΑΘΗ ΩΡΑ (Έπιθεώρηση Τέχνης και Κριτικής). Τεύχος 35. Διευθυντής: Π. Παναγιωτούνης. Σημειώσαμε: Μιά φορά, ποίημα τού ANTONIO SPAGNUOLO, Θά καλέσουν ένα όνομα, τής MARIA CELESTE CELI σε μετάφρ. τού Φ. Δέληφ.

Πού κλείνεις τής ανάντησης τήν πύλη»

«Είμαι καινούργιος τώρα κι είμαι λεύτερος, ώς τήν πιό βαθιά εικόνα της ύλης τής μου, [καρής μου, ώς τόν πιό βαθύ άγνάντεμα τού [σοφού.]

Είμαι καινούργιος κι είμαι λεύτερος, [καρής μου, ώς τόν πιό βαθύ άγνάντεμα τού [σοφού.]

καλός άγωγός για όλα τά θαύματα καποιανού ώραίου κόσμου».

Τι να πούμε για τά ποιήματα τού Ματθαίου Μουντέμ; Ποιητής με θάθος και συνέπεια.

«Ό Άνώνυμος κι ή Περίλυπη [είναι φωτοτυπίες των μύθων. Τρέφουμε κότες, έβγουν φλοιό κρύβονται όποτε θέλουν μέσα [στούς άγυρους Ίσκιους. Σελαγίζει από μακριά τόν δέν-

[τρο με τόν εξόριστο τραγούδι. Πιό εκεί λίγα λεμονόδεντρα άποτελούν μιά μικρή συνοδεία τής ήδονής. Δέν υπάρχει θεθίλωση γιατί δέν υπάρχει θωμός. Δέν υπάρχει άκόντια, ούτε στέμματα, ούτε όρυχτά».

Ό Γιάννης Μουτάφης μιάς συγκινεί με τούς τρυφερούς κι ανθρώπινους τόνους του.

«Καθένας έξησε τόν θάνατό του [μόνο. Κανείς δέν έμεινε να κλαίει [χωρίς πνοή ότι τόν έδεσε με τή ζωή».

«Ό,τι καλό στον κόσμο φέρνει [πρόνο! Είμαστε γεννημένοι για πικρή [ζωή».

«Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Κάποτε ζεστάθηκα σ' ένα τζάκι, [κι, Κάποτε δροσίστηκα κάτω από [ένα δέντρο.

Δέν έχει πιά πάρασια για μιάς Καμιά φωνή δέν έχει τόν φως [πού ζέραμε»

«Πάμε στα πράσινα λειβάδια Έχει μιάς περιμένει ή ποίηση πίσω από μιά μνήμη στολισμένη με μικρά κυκλάμινα»

«Ό Δημήτρης Σταμπολός γράφει άληθινά, φυσικά. Ό λόγος άη καί' έχει μιά μορφή καθημερινότητας είναι ποιητικός και εύληπτος.

«Πιό πέρα άραγμένο τόν καρδί τού χρόνου φορτώνει όνειρα νεκρά. — Είναι καλή πραγματικότητα ή ό θάνατος πληρώνει — Ό πέτρινος καπετάνιος γεμίζοντας τόν τοιμισόκι τού [θάλασσα

καπνίζει τούς αιώνας».

Ό Κωνσταντίνος Τρυπάνης γράφει μιά ποίηση γεμάτη ιστορικές μνήμες. Διαβάζοντας τα «τοπία ταξιδεύουν μέσο στα μάτια μας». Προσωπική ποίηση που μιάς άγγίζει.

«Τά όνειράτά σου νέφος είναι [τόσο δά μικρό, μιά πάντα, στέρεα στη [μεγάλη άκμή τους, εξηγούν τά μέλη [σου τόν παγωμένο σ' ένα χαιρέ πέ- [τρινο

βαθύ παράπονό σου».

Ό Χρήστος Φαράκλας γράφει ποίηση μέ όντονα προσωπικά στίγματα. Μιάς συνεπαίρνει. «Άφρονιστήσαμε τή ζωή απ' τίς σιбуλλικές μετακινήσεις [της κίτρινης κάμπιας»

«Ψήσαμε τά όνειρά μας στην ά- [πραντη ήδωλο»

«Ό άξεστος μύθος μας γέμισε [άπό άσχοπους ήρωες που φάγουν για περιπέτειες [ξάπλωμένοι στα γραζόν των [πάρκων».

Ό Κώστας Χωρεάνθης μιάς συγκινεί.

«Στήν αρχή δέν ζέραμε να πε- [θάνομε. Τώρα καθώς ή θάρδια μας αι- [μώνει στο τέλος της κοιτάζομε τόν κολοσσό της άρ- [χαίας Ρώμης και τόν βρίσκομε πώς είναι ώ- [ρατός».

Γράψιμο από καρδιάς και ουσιαστικό.

Έλπίζω να μιάς δοθεί ή ευκαιρία σε έπίθεμο σημειώματάς να αναφέρουμε τούς ποιητές και ποιήτριες που παραλείψαμε, καθώς και για τόν ΕΠΙΜΕΤΡΟ, όπου παρουσιάζονται

«Ό Κώστας Χωρεάνθης μιάς συγκινεί.

«Στήν αρχή δέν ζέραμε να πε- [θάνομε. Τώρα καθώς ή θάρδια μας αι- [μώνει στο τέλος της κοιτάζομε τόν κολοσσό της άρ- [χαίας Ρώμης και τόν βρίσκομε πώς είναι ώ- [ρατός».

Γράψιμο από καρδιάς και ουσιαστικό.

Έλπίζω να μιάς δοθεί ή ευκαιρία σε έπίθεμο σημειώματάς να αναφέρουμε τούς ποιητές και ποιήτριες που παραλείψαμε, καθώς και για τόν ΕΠΙΜΕΤΡΟ, όπου παρουσιάζονται

«Ό Κώστας Χωρεάνθης μιάς συγκινεί.

«Στήν αρχή δέν ζέραμε να πε- [θάνομε. Τώρα καθώς ή θάρδια μας αι- [μώνει στο τέλος της κοιτάζομε τόν κολοσσό της άρ- [χαίας Ρώμης και τόν βρίσκομε πώς είναι ώ- [ρατός».

ΔΙΗΓΗΜΑ: παράλογη Ίστορία

Έφτα ώρες τήν ημέρα τό ζ-
διο πρόσωπο αντίκρου του. Η
Εύα. Ύπηρεσιακή σύζυγος θά
μπορούσε νά πει. Εκείνος στήν
αλληλογραφία εκείνη στά υπό-
λοιπα. Κοντή, τραγανόχειλη,
πιπεράτη, άπάνω - κάτω στά
τριάντα της, μήτε όμορφη, μή-
τε άσχημη.

Έχει μπροστά της ένα ξύ-
λινο γραφείο φορτωμένο χαρτιά
και βαζάκια. Βαζάκια για λου-
λούδια, για μολύβια, για καρ-
φίτσες, για διάφορα. Όπίσω
της, στόν τοίχο, ό πολιτικός
χάρτης της γής και άπερίγρα-
πτη βρόμα. (Εδώ έχετε δι-
καίωμα νά σκεφτείτε και τή
βρόμα του τοίχου). Δεξιά μία
ντουλάπα γριά και γκρινιάρα
και δύο καρέκλες γεμάτες έσα-
με άπάνω φακέλους.

ή πόρτα και μπήκε στό γρα-
φείο ή Εύα.

Πέταξε τήν τσάντα στό τρα-
πέζι της, πήγε κοντά στήν τζα-
μαρία και έπιασε νά συμμάζευει
μηνιαίο που έπαιρνε, άνοιξε
μιά τούφα άπ' τά βαμμένα μαλ-
λάκια της που τήν άρπαξε στό
δρόμο ό άνεμος και τή γκρέμι-
σε έσαμε τά μάτια της.

Ύρισε και τόν κοίταξε:

— Σοφ άρέσουν;

— Τά ποιά;

— Τά μαλλιά μου.

— Ύπέροχα... Πού είναι ή κα-
λημέρα σου;

— Μέ συγχωρείς! Καλημέρα...
Μέ σύγχυσε ένας άνόητος στό
λεωφορείο. Ένα κολλητήρι
θρασύτατο...

ρος ή σύζυγος δικηγόρου, δικα-
στικός ή σύζυγος δικαστικού,
νά πάρει τέλος πάντων μία θέ-
ση της προκοπής στήν κοινω-
νία. Λέει άκόμη πώς ή άνάπο-
δη τύχη της τή χτύπησε άπο-
δών, τή χτύπησε άποκει και τή
φυλάκισε σέ τούτο τό βρώμικο
δομάτιο, νά παίξει, όλάκερη
ζωή, ένα ρόλο μικρό σέ μία ά-
σήμαντη ύπόθεση. Η ίδια άνά-
ποδη τύχη που έστειλε άζημέ-
ρωτα εκείνο τό θρασύτατο κολ-
λητήρι νά τοιμολογήσει τά
πισινά της.

Πολλές φορές βρήκε τήν ευ-
καιρία νά της πει πώς δέν έ-
πρεπε νά παραπονιέται, πώς ό
καθένας ήταν άξιος νά γίνει
στή ζωή του μονάχα ότι έγινε,
πώς μπορεί νά είχε έδω ένα προ-
τέρημα που άξιζε κάτι παρα-
πάνω μά είχε εκεί ένα έλάττω-
μα και γι' αυτό...

Έκείνη δέν ήθελε ν' άκού-
σει. «Νοστιμόλα, τιμία, μέ πρί-
κα, μέ δίπλωμα...» έπέμεινε και
τόν άνάγκασε ν' άνοίγει τάχα
διαστικά τά χαρτιά του, νά κό-
ψει τή συζήτηση.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Δύο μέρες κράτησε φέτος τό
πανηγύρι του 'Α' Παντελεήμο-
να. Πολύς κόσμος διασκέδασε
ήσυχα και ώραια και τίς δύο
μέρες. Σχεδόν όλη ή χώρα και
τά τριγύρω χωριά γέμισαν τήν
πλατεία και χόρευαν μέχρι τό
πρωί.

Ό Σύλλογος του χωριού και
ρέτισε τούς πανηγυριώτες και
τούς εύχαρίστησε για τήν δού-
θειά τους στήν έπιτυχία της
λαχειοφόρου κλήρωσης.

* ΠΑΜΒΡΟΝΤΑΔΟΥΣΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Μεγάλη έπιτυχία σημείωσε
τό 'Α' Παμβρονταδουσιακό Συ-
νέδριο που έγινε στις άρχές του
Αυγούστου στο Βροντάδο. Άν-
τιπρόσωποι άπ' όλα τά Βρο-
νταδουσιακά Σωματεία (Έλλά-
δας και έξωτερικού συμμετεί-
χαν και συζήτησαν διάφορα
θέματα που άφορούσαν τήν ά-
νάπτυξη του Βροντάδου, άλλα
και τή συνεργασία μεταξύ τους.

Η Όμοσπονδία Χιακών Σω-
ματείων έστειλε τηλεγράφημα
στό Συνέδριο εύχόμενη τήν
πλήρη έπιτυχία του. Τά συμπε-
ράσματα του Συνεδρίου ήταν
πολύ ένθαρυστικά και για έν
Παγκιακό Συνέδριο όλων των
Χιώτικων Σωματείων.

* ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

● ΘΑΝΑΤΟΙ
Δημήτριος Κοιλιάρδης
Στέλλα Ν. Αριτανούδη
Άννα Άνταράχη τό γένος Γερ-
μανού.

Π. Μπαγιώργος

● ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ
Ό κ. και ή κ. Κων)νου Κο-
ντογιάννη άπόχτησαν άγοράκι.
Ό κ. και ή κ. Αντωνίου Κο-
σένα άπόχτησαν κοριτσάκι.
Ό κ. και ή κ. Γ. Κωσταρίδη
άπέκτησαν κοριτσάκι.
Στούς παραπάνω εύχόμαστε ό-
λόψυχα νά τούς ζήσουν.

● ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Η συντακτική έπιτροπή ευ-
χαριστεί τόν κ. και τήν κ. Μι-
χάκη για τά καλά τους λόγια
για τήν έφημερίδα μας καθώς
και για τήν οικονομική τους έ-
νίσχυση γι' αυτήν.

— * — ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Πρίν λίγο καιρό εγκαινιά-
στηκε στό χωριό ή αίθουσα που
κτίστηκε στά βορεινά της εκ-
κλησίας. Έγινε πράγματι μία
ώραία αίθουσα που θά εξυπη-
ρευτήσει ποικιλότροπα τό χω-
ριό. Πέρα άπό τίς άνάγκες της
εκκλησίας, μνημόσυνα - έορτές,
θά πρέπει νά διατίθεται στόν
πολιτιστικό σύλλογο του χωριού
για τίς εκδηλώσεις του, χορούς,
θμιλίες, άλλες εκδηλώσεις, που
μένρι τώρα δέν μπορούσε νά
κάνει λόγω έλλειψης χώρου.

Πιστεύουμε ότι τό εκκλησια-
στικό συμβούλιο δέν θάνα άντί-
θετο μέ αυτές τίς σκέψεις για-
τί άλλως ή αίθουσα θάνα δώ-
ρο - άδωρο, για τό χωριό.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝΟΙΚΟ

Συντάσσεται άπό έπιτροπή

— ● —

Ύπεύθυνος
Γιάννης Ε. Κουλουροδής
Όδυσσεύς 3, Παλαιό Φάληρο

— ● —

Ύπεύθυνος Τυπογραφείου
Δ. Κεφαλληνός

— ● —

Τζαβέλα 1, Άθήνα

Τά ένυπόγραφα άρθρα δέν εκ-
φράζουν πάντα τίς άπόψεις
της ΣΕ και δέν δεσμεύουν τό
Σύλλογο.

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΧΙΟ...

ΣΚΛΑΒΙΑ, ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΡΙΝΑ, ΑΡΜΟΛΙΑ, ΚΑΛΑΜΩΤΗ

Άπό τόν κύριο δρόμο του
δρόμος οδηγεί στα κεντρικά
Μαστιχόχωρα. Περνώντας τό
Βασιλειώνικο βλέπουμε τή
θάλασσα νά περιορίζεται και
τό έδαφος νάνα λοφώδες. Ό-
κτώ χλμ. άπ' τήν πόλη συνα-
γει δεξιά πρós τ' Αριόλια και
άριστερά πρós τήν Καλαμωτή.
2 χλμ. μετά τήν διασταύρωση
στό δρόμο πρós τήν Καλαμωτή,
πάνω σ' ένα ύψωμα, βρίσκεται
ένα άντίμα θυρακτικό μνημείο
της Χίου, ή Παναγία ή Σικε-
λιά, που χτίστηκε τόν 12ο ή τόν

ντάμε τούς Βαβύλους, ένα μικρό
χωριό μέ 250 περίπου κατοί-
κους.

Στό δρόμο για τά Σκλαβιά,
1.000 μέτρα περίπου άπ' τούς
Βαβύλους, ένα μονοπάτι δεξιά
μάς οδηγεί μέσα άπό έλιές και
χωράφια (15' μέ τά πόδια) στό
βυζαντινό ναό της Παναγίας
της Κρίνας, ό οποίος μιμείται
σε περιορισμένο μέγεθος τό κ-
αθολικό της Νέας Μονής. Η ζω-
γραφική της Κρίνας, άγνωστη
στήν επιστήμη και στό κοινό,
παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον,
όπου υπάρχουν 6 διαφορετικών
εποχών έργα χαρακτηριστικά
της εξέλιξης της ζωγραφικής
στη Χίο (13ος - 18ος αιώνας).
Ό δρόμος καταλήγει δυτικά
στά Σκλαβιά μέ τά τρεχούμενα
νερά άπό τίς πηγές και τήν ω-
ραία θέα. Σήμερα ή περιοχή
βρίσκεται σέ πλήρη εγκατάλει-
ψη και τά σπία σέ έρείπωση.
Πιο λίγο άπό 1 χλμ. μετά τό
Θολοστόμα, ό δρόμος μάς οδη-
γεί πρós τήν Καλαμωτή. Τριάμι
ση χλμ. νότια της Καλαμωτής
βρίσκεται ή Κόμη, μέ τήν ω-
ραία παραλία της που προσφέ-
ρεται τό καλοκαίρι για κολύ-
μπι. Άπό τήν Καλαμωτή μπο-
ρει νά περάσει κανείς στόν έ-
σωτερικό δρόμο των Νοτιόχω-
ρων γνωρίζοντας σ' Αριόλια
(3 χλμ. Β.Δ.) όπου υπάρχει
και μικρή βιοτεχνία κεραμικής.
Δυτικά, στό λόφο άπέναντι στό
χωριό βρίσκεται και τό γενουά-
τικο κάστρο των Άπολόχων
κτισμένο τό 1446.

ΠΕΘΑΝΕ Ο ΔΗΜ. ΚΟΙΛΙΑΡΔΗΣ

Στίς 11 Ιουλίου πέθανε ό
Δημήτριος Ε30. Κοιλιάρδης έ-
νας άπό τούς ευεργέτες του
Συλλόγου μας. Ό Δημήτριος
Κοιλιάρδης γεννήθηκε στό χω-
ριό μας τό 1908, εκεί πέρασε
τά παιδικά του χρόνια και τό
1933 εγκαταστάθηκε στήν Ά-
θήνα. Έργάστηκε σάν άνθοκη-
πούρας πατροπαράδοτο επαγ-
γελμα της οικογένειας Κοιλι-
άρδη, και σύντομα έγινε άπό
τούς πρώτους του είδους. Πολ-
λοί κήποι επαύλειων και πρε-
σειβίων των βορείων προαστείων
είναι δικά του δημιουργήματα,
και διακρινόταν για τά όμορφα
και περιποιημένα λουλούδια και
ξέντρα. Τό επαγγελματιού άν-
θοκηπουρού όπως γράφουμε πού
τόνω είναι πατροπαράδοτο της
Αιολογενείας. Ό παππός του
Δημήτριος και ό πατέρας ό
και πάλις κόσμος.

ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
Χειροϋργος — Ότοινολογολόγος
Κονδύλη 1 ΜΑΡΟΤΣΙ τηλ. 8049134
Λέγεται 6—8 μ.μ. καθημερινώς
πλήν Σαββάτου.

Η ΧΙΟΣ ΚΑΙ Η ΠΟΙΗΣΗ

Τίς ποιητικές μας στήλες στολίζουν αυτή τή φορά οι στί-
χοι της ΛΙΑΗΣ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ - ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ.

"Η τ' όνειρό μου μ' έφεραν ή θεία πνοή τ' άγέρα
στήν αυγήνη άγκαλιά σου,
δέν ξερω' φως άπλώθηκε μπροστά μου, πέρα ως
πέρα
σά μέσ' άπ' τήν καρδιά σου.

Κι' έμεινε άνθός ή θύμηση κατακορφή στό νού μου,
χρυσή ριπή τ' όνειρου,
ώς κρέμεσαι στά πέλαγα, κορπούλα του νησιού μου,
σάν τ' όνειρο του άπειρου.
Και στέκει ό άνθός περιχύτος άπό τήν ευωδιά σου

κι άπό τήν καλωσύνη
κι' άπό ένα φως που άτάραχο κυλάει σ' άκρόγια-
λά σου
και που ποτέ δέ σβήνει.

Δικό σου φως — κι ή χαιρόνται τά θεία σου στήθη
στά κύματα λουσμένα,
μέ τίς λαμπρές συναστεριές, κατάσπαρτες σέ βύθη
βαθειά θεμελιωμένα,

ή παίρνεις των όλόλαμπρων αϊθέρον τά τοπάζια
στ' άπομειμήμερά σου,
σά νύφη, κι' όλα γύρω σου, χρυσά, λευκά, γαλάζια
θά ρθούν τά δειλιά σου.

Του Άποσπερίτη, Άγάπη μου, στό χέρι δαχτυλίδι
τ' άστρο θε νά περάσεις
και τό φεγγάρι άνάμεσα στα στήθη σου στολίδι
χρυσό θε νά κρεμάσεις

Ός πύργεται ή πασίχαρη μέρα και βασιλιά σου
ψηλά τόν ήλιο στήνει
και τό ίδιο φως άτάραχο κυλάει σ' άκρόγιαλά σου
όνειρο που δέ σβήνει.

Και μένα ή μ' έφερε όνειρο ή θεία πνοή του άγέρα
στήν αυγήνη άγκαλιά σου
δέν ξερω' φως άπλώθηκε μπροστά μου πέρα ως
πέρα,
σά μέσ' άπ' τήν καρδιά σου.

Κι ως κρέμεσαι στα πέλαγα σάν όνειρο του άπειρου,
κορπούλα του νησιού μου,
έτσι άνθός μένει ή θύμηση, χρυσή ριπή τ' όνειρου
κατακορφή στό νού μου.

ΛΙΑΗ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ—ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΦΡΕΝΤΖΟΥ — ΦΡΑΓΚΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ

Ύατρος — Μικροβιολόγος
Κονδύλη 1 ΜΑΡΟΤΣΙ τηλ. 8049134
Λέγεται 7.30 — 10 π.μ.
καθημερινώς

Κοίταζε τό ρολόγι του: ό-
χτώ παρά είκοσι. Σηκώθηκε
νά ετοιμάσει τό πρωινό καφε-
δάκι του. Μισή κουταλιά ζά-
χαρη, μισή καφέ. Όταν έβα-
ζε τόν καφέ τίναξε άλαφρά τό
κουτάλακι. Τετρακόσιες τό κι-
λό και τούτος. Φταίει, του εί-
παν, ή Βραζιλία. Δέν τόν νοιά-
ζει διόλου νά μάθει καταλε-
πτώς για ποιά λόγο άγρίεψε ή
Βραζιλία. Τόν νοιάζει μονάχα
που έχει τετρακόσιες τό κιλό
και δέν μπορεί νά πίνει όσο
τό τραβάει ή βρεξη.

Σήκωσε τό μπρίκι ψηλά και
σημάδεψε τό χοντρό φυτζάνι
στή μέση, νά κάμει πελώριες
τουσακές. Ήξερε βέβαια πώς
εκείνες οι φουσακές ήταν δι-
γής περιεχόμενο, γεμάτες ψευ-
τιά, μέ τού άρεσαν οι άφιλότι-
μες, καταπώς τού άρεσαν όταν
ήταν μικρός τά παραμύθια. Ύ-
στερα δέν κόστιζαν τετρακόσιες
τό κιλό. Άγνοε εκεί, τετρακό-
σιες τό κιλό! Τετρακόσιες!

Άπάνω σέ τούτη τή σκέψη,
καθώς θροάμυζε τούτο τό πε-
λώριο νούμισο, τήν ώρα που πή-
γαινε νά λογαρήσει πόσα κιλά
βραζιλιάνικο καφέ χωρούσε τό

ΝΕΟ Δ.Σ. ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Στις 19-7-1981 έγιναν εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. στον Πολιτιστικό Σύλλογο του χωριού μας. Από τα παλιά μέλη του Συμβουλίου έβγαλαν υποψηφιότητα δύο, ή δ. Ρούλα Φραγκιάκη που εκλέχτηκε πάλι Πρόεδρος και ο κ. Βαγγέλης Στακιάς που εκλέχτηκε Γ. Γραμματέας. Νέα μέλη εκλέχθηκαν ο κ. Αλέκος Ζαναρδής αντιπρόεδρος, ο κ. Μεγάλης Πουλάνης ταμίας και ο κ. Μιχάλης Μυριαγκός.

Τό νέο Δ.Σ. άρχισε με ένθους αιμαίο την δουλειά του και κατά το διήμερο πανηγύρι του Αγίου Παντελεήμονα, πρόλαβε την πλατεία και το προαύλιο της εκκλησίας, έκανε λαχειοφόρο κλήρωση διαφόρων δώρων και ενίσχυσε τα οικονομικά.

Τέλος αγοράσε δικά για να κτιστεί στέγαστρο στη στάση των λεωφορείων στο Πευκάκι, που είναι απαραίτητο για το χωριό μας.

Ελπίζουμε να συνεχιστεί η δραστηριότητα του Δ.Σ. και να βοηθηθεί απ' όλους τους συγχωριανούς μας για να δώσει ότι καλύτερο μπορεί στο χωριό μας. Τό Δ.Σ. του Συλλόγου της Αθήνας, καθώς και όλα τα μέλη του συγχαιρούν το νέο Δ.Σ. και το εύχονται καλή επιτυχία στο έργο του και επαναλαμβάνουν την υπόσχεσή τους ότι θα σταθούν συμπαραστάτες τους σε όλα τα ζητήματα και θα συνεργαστούν για το καλό του χωριού και των συγχωριανών μας.

ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΤΟ «ΝΗΣΟΣ ΧΙΟΣ»

Πέρασε μήνας από τότε που ακινητοποιήθηκε το πλοίο της Ναυτιλιακής Έταιρίας Χίου και η ταλαιπωρία των ταξιδιωτών συνεχίζεται και θα γίνει έντονότερη τό διάστημα αυτό λόγω των εκλογών.

Πράγματι ήταν πλήρη για τη Χίο η στέρηση του πλοίου που ενώ φαινόταν ότι ξεπερνούσε όλα τα εμπόδια διοικητικά και τεχνικά μπηξε για μεγάλο διάστημα στη «δεξαμενή».

Μεγάλη ταλαιπωρία υπέστησαν οι ταξιδιώτες τις τελευταίες μέρες του Αιγίου και τις πρώτες του Σεπτεμβρίου που είχαν κλείσει εισιτήρια με το «Νήσος Χίος», γιατί αναγκάστηκαν να τα ακυρώσουν και

να βγάλουν εισιτήρια με τα πλοία της Μυτιλήνης. Τό τι γινόταν στο πρακτορείο δεν λέγεται, ούρες, κωργάδες, «καπέδια» που πολλές φορές ξεπερνούσαν τις πεντακόσιες δραχμές στο εισιτήριο του αυτοκινήτου, χωρίς να εμπεριλαμβάνει κανένα αρμόδιος του Λιμεναρχείου.

Γράφοντας αυτά μας είναι άγνωστο πότε θα ξαναλειτούργησει η γραμμή Ραφήνα - Μεστά. Η Ναυτιλιακή Έταιρία Χίου θα πρέπει να βγάλει ανακοίνωση να ενημερώσει τους Χιώτες για όλα τα προβλήματα και ιδιαίτερα για τη ζημιά των 22.000.000 που προέκυψε κατά τον προηγούμενο λογιστικό χρόνο.

'Ο τάφος του Ψυχάρη

Στό Βροντάδο και κοντά στο Μοναστήρι της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας «στο Μεραινίδι», όπως τό ξέρουμε, αναπαύεται μια από τις πιο πολυσυζητημένες μεγάλες Έλληνικές προσωπικότητες. 'Ο Γιάννης Ψυχάρης. 'Ο διανοούμενος. 'Ο λογοτέχνης. 'Ο άνθρωπος που αγωνίστηκε για την επικράτηση της γλώσσας που μιλάει ο λαός, της Δημοτικής. 'Ο άνθρωπος που από πολλούς αμφισβητήθηκε, κατηγορήθηκε, κυνηγήθηκε, διώχτηκε. 'Ο άνθρωπος που αποτέλεσε για τη Χίο τιμή και δόξα μιας και την είχε πατρίδα.

'Ο Έδιος ζήτησε να ταφεί στο νησί μας για να νάναι στα άγια χώματα απ' όπου προέρχονταν και ο Έδιος διάλεξε και τό μέρος για ν' άγναντεύει απέναντι τη Μικρά Ασία.

'Όταν λοιπόν σήμερα θα διέξει κάποιος για να επισκεφθεί

αυτό τον τάφο, γεμάτος δέος και ευγνωμοσύνη για τον αναπαύμενο, καθώς κατεβαίνει τα σκαλοπάτια που οδηγούν σ' αυτόν, αρχίζει να νιώθει κι ένα άλλο συναίσθημα της αγάνας νάκτησης και της ντροπής. Τιποτε εκεί δεν θυμίζει την αγιότητα του χώρου... Σκουπίδια πεταμένα εδώ και εκεί, άκολλη και πάνω στον ίδιο τον τάφο— άδεια κονσερβοκούτια, κουτιά από τσιγάρα κι ότι άλλο μπορεί κανείς να φανταστεί. Μερικοί μάλιστα άχρηστοι μετάτρεψαν τον ιερό αυτό χώρο σε άφοδευτήριο.

Αυτούς δεν θρίασκουμε λόγια να τους χαρακτηρίσουμε. Περιρριζώμαστε να πούμε ότι με αυτή τη συμπεριφορά τους δείχνουν τό επίπεδό τους καθώς και τό ποιόν τους, γιατί είναι γνωστό ότι ο καθένας με τις πράξεις του, φανερώνει τον έσωτερικό του κόσμο. Σίγουρα δεν ξέρουν τί έστι «Ψυχάρης» τούς είναι περιττή πολυτέλεια, δεν έχουμε τέτοιες αξιώσεις απ' αυτούς. Τάφο όμως δεν έχουν ξαναδεί. Δεν τούς έμαθε κανείς ότι τά 2 μέτρα γής που σκεπάζουν ένα νεκρό, είναι τόπος ιερός και δεν έχει κανείς δικαίωμα να τον θρηνάει;

Θ' αφήσουμε όμως αυτούς και θα διατυπώσουμε ένα παράπονο στους αρμόδιους για τη φροντίδα και συντήρηση του τάφου. Δεν θα μπορούσε να χυλιφθεί κάποια πρόνοια ώστε να μ'ήν παρουσιάζεται αυτό τό θέματα;

Είναι τόσο δύσκολο μιά φορά κάθε τόσο να καθαρίζονται και τό ίδιο τό μνημείο και ο χώρος που τό περιβάλλει; Γιατί να μ'ήν γίνονται οι απαραίτητες ενέργειες ώστε ο χώρος ν' αποτελεί τιμή και καμάρι για τό νησί; Ένώ τώρα καθόλου δεν συμβαίνει αυτό με την ειλικόνα που παρουσιάζει!

Άς τό φροντίσουν τό θέμα οι αρμόδιοι. Είναι τό λιγότερο πούχουν να κάνουν για τόν Ψυχάρη που τόσα πρόσφερε στό γράμματά τούτου τό τόπου.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ Η ΧΙΟΣ

Πρωταθλήτρια Ελλάδος άνακηρύχτηκε ή ομάδα πόλο της Χίου στην κατηγορία τών νέων. Ήταν μιά επιτυχία που χαροποίησε τούς φιλάθλους της Χίου και έδωσε υπόσχεση για ένα καλύτερο αύριο στό άθλημα.

Παρά τις τεράστιες δυσκολίες, έλλειψη κολυμητηρίου και άλλων μέσων οι νέοι μας τά πήγαν περίφημα. Αυτό είναι φυσικά πρόσ τιμή τους, έσο για τούς αρμόδιους κυβερνητικούς και άθλητικούς παράγοντες είναι απαραίτητο πού άνήνουν τέτοια ομάδα με τόση ταλέντα χωρίς κολυμητήριο και χωρίς μέσα προπόνησης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούμε πολύ τά μέλη του Συλλόγου μας να πληρώσουν τις συνδρομές για τό 1981 γιατί αυτές είναι τά μέσα έσοδα του Συλλόγου για να καλύπτει τις άνάγκες του.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΟΜΗΡΕΙΟ

Χαρά και ίκανοποίηση μας γέμισαν κατά τούς θερινούς μήνες, οι τόσο προσεγγιμένες εκδηλώσεις που διοργάνωσε τό 'Ομήρειο πνευματικό κέντρο στό νησί μας.

'Ομιλίες, εκθέσεις σημαντικών έργων τέχνης, εκθέσεις ζωγραφικής γνωστών φτασμένων καλλιτεχνών, αλλά και νέων ταλαντούχων και τόσο ελπιδοφόρων είναι μερικά δείγματα απ' τις τόσο σημαντικές καλοκαιρινές του δραστηριότητες, που με υπερφάνεια παρακολούθησαμε.

Έμιαστε σίγουροι πως τό 'Ομήρειο, πιστό στό σκοπό που τάχτημε να υπηρετήσει θα μας προσφέρει πάντοτε πνευματική, τροφή ανάλογη αλλά και καλύτερη αυτής του φετινού καλοκαιριού.

Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

* Συνέχεια από την 1η σελίδα

πραγματικοί λόγοι που τούς οδηγούσαν σ' αυτήν την αντίθεση.

Εμείς εξοχολοπούμε να πιστεύουμε ότι ή άνάγκη μεταφοράς του Νεκροταφείου γίνεται συνεχώς και περισσότερο επιτακτική. Δεν είναι λογικό τό χωριό μας που συνεχώς όμορφάνει με νέες διλιττες να διατηρεί στό κέντρο του, στην πλατεία, τό Νεκροτάφειο. Για φανταστείτε πόσο θα αλλάξει ή όψη του χωριού μας όταν αυτός ο χώρος γίνει ένας καταπράσινο κήπος με ένα συντριβάνι στη μέση και μερικά παγκάκια τριγύρω!

Μ' αυτές τις σκέψεις και τά όνειρα τοποθετούμε ξανά τό πρόβλημα μεταφοράς του Νεκροταφείου, με την πεποίθηση αυτό τό θέμα.

Όλοι οι χωριανοί μας βλέπουν αυτήν την άνάγκη και μόνο ένας κακόπιστος θα αντιδράσει σ' αυτές τις σκέψεις μας.

Επαναλαμβάνουμε ότι δεν κάνουμε συγκεκριμένες προτάσεις για χώρους μεταφοράς, απλώς ξανατοποθετούμε τό πρόβλημα και ζητάμε από την Κοινότητα, την Έκκλησία, τό Σύλλογο του χωριού και κάθε χωριανό μας να άρχισει ένας διάλογος και σ' αυτόν οι στήλες της εφημερίδας μας είναι άνοηχτές, που θα μας οδηγούσε στόν καλύτερο χώρο μεταφοράς του Νεκροταφείου.

Μέ την πίστη για την άγάπη πρός τό χωριό μας και την καλή πρόθεση περιμένουμε τις σκέψεις κάθε χωριανού μας σ' αυτό τό θέμα.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ	
ΕΣΟΔΑ	
1) Έκ της άκινήτου περιουσίας	28.600
2) Έκ δικαιωμάτων και τελών	270.000
3) Έκ φόρου χοδρικής πωλουμένων	5.000
4) Έκ τακτικής ένισχύσεως της Κοινότητας από τόν Κρατικό προϋπολογισμό	231.000
5) Έξ έκτακτου οικονομικής ένισχύσεως από τόν Κρατικό προϋπολογισμό	200.000
6) Έκ διαφόρων άλλων πηγών	55.900
7) Έξ έπιχορηγήσεως Ν.Τ.	440.000
8) Έκ δανεισμού Ν.Τ.	160.000
9) Έξ έπιχορηγήσεως από τό Ύπουργείο Έσωτ.	200.000
Σύνολο δρχ. 1.589.600	
ΕΞΟΔΑ	
1) Διοικήσεως	339.000
2) Ύδρευσεως	36.000
3) Φωτισμού	30.000
4) Ύποχρεωτικών δαπανών	6.000
5) Τσιμεντόστρωση τμημάτων Κοινοτικών 'Οδών και Παρόδων	150.000
6) Συντήρηση 'Οδών και Παρόδων	32.000
7) Άποχετευτικός άγωγός όμβρίων υδάτων κ.λ.π.	400.000
8) Διαιμόρφωση χώρου Παιδικής Χαράς	50.000
9) Βελτίωση και διάνοιξη άγροτ. 'Οδού Λαζαρέτου	198.000
Σύνολο δρχ. 1.241.000	

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

1) Η συνέχιση εκτελέσεως του έργου Άγροτική 'Οδός Λαζαρέτου	δαπάνης 300.000
2) Κατασκευή 'Ηρώου	» 100.000
3) Άποχετευτικός άγωγός όμβρίων υδάτων μετά τσιμεντοστρώσεως	» 300.000
4) Έπέκταση του δικτύου υδρευσεως	» 300.000
5) Συντήρηση οδών και παρόδων και τσιμεντόστρωση τμημάτων των	» 90.000
6) Κατασκευή Παιδικής Χαράς	» 50.000
Σύνολο » 1.140.000	

Καθώς και άλλων έργων όδοποιίας κ.λ.π. εάν θέβαια μας δοθούν οι σχετικές πιστώσεις, για τις όποιες έχουμε πολλές ύποσχεσεις.

Τό Κ.Σ.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ - ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΝ, ΚΕΡΑΤΩΝ ΚΑΙ COMPUTERS

Οι επαναστατικές συσκευές RICO τώρα και στην Ελλάδα!

Άν έχετε 2 τηλέφωνα στό μαγαζί ή στό γραφείο σας και θέλετε όταν άπουσιάζετε και σās καλούν στό τηλέφωνα αυτά, αυτόμάτως να κτυπά τό τηλέφωνο του σπιτιού σας ή όποιοδήποτε άλλο έχετε προγραμματίσει στό computer επικοινωνείστε μαζί μας. Παγκόσμια έμβέλεια!

Τηλ. 36.17.764 - 36.35.262

ΛΟΟΓΡΑΦΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ & Η ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΟΥ

Από τά πανάρχαια χρόνια μέχρι σήμερα όλοι οι άνθρωποι είχαν την περιέργεια να μάθουν πού γινόνταν τά γραμμένα της τύχης τους. Μάντηδες, οίονοσκόποι, χρησμολόγοι, προφήτες, στην αρχαιότητα, τσιγγάνες, καφετζούδες, χαρτορίχτρες σήμερα, λέγονται αυτοί που έχουν (;) την δύναμη να χη, τό «πεπρωμένο».

Όλα αυτά θέβαια ήταν καταποδόμενα την μοίρα, την τύχαιου, την άγνοιας και της περιορισμένης εργασιακής πείρας του ανθρώπου, που μή μρωτάς να έρημνεύσει τά διάφορα φυσικά φαινόμενα, πίστευε ότι κάθε τι που γινόταν γύρω του ήταν ή καλή ή κακή θέληση των θεών την όποια και πάντοτε προσπαθούσε να μαντεύει.

Ένα τέτοιο έθιμο με ρίζες στην αρχαία ελληνική λατρεία είναι και ο Κλήδονας, που φθάνει σ' έμάς από τά θάθη των αιώνων και που φανερώνει την συναίσθηματική ζωή των προγόνων μας, τούς πόθους και τις λαχτάρες τους για καλύτερη ζωή.

Εκινώντας λοιπόν από «μαντικό» έθιμο ο κλήδονας από την αρχαιότητα περνάει με όλη του την μεγαλοπρέπεια από τό Βυζάντιο και τόν Μεσαίωνα φθάνει ως τά χρόνια του Μεσοπολέμου, για να εξαφανιστεί και αυτό μετά τόν Β' παγκόσμιο πόλεμο, όπως και τόσα άλλα γραφικάτά έθιμα του Λαού μας.

Στό Βασιλειώνικο, όπως και σ' όλη την Ελλάδα, από τις άρχές του αιώνα μας ο κλήδονας άρχίζει σιγά - σιγά να χάνει την μαντική του ύπόσταση και μεταβάλλεται σε λαϊκό πανηγύρι, σε λαϊκό ξεφάντωμα που τό περίμεναν όλοι, και κυρίως τά κορίτσια, για να μωρύνουν να ξεφυγούν λίγο από τά στενά πλαίσια της οικογένειας που τά ήθελε «σεμνά, ταπεινά και φρόνιμα» δεμένα στις συνθήκες της εποχής της φεουδαρχίας.

'Ο πόθος και ή λαχτάρα να ζήσουν λίγες ώρες ελεύθερα εθρική διεξόδο στόν κλήδονα (καθώς και σε δύο - τρεις περιπτώσεις Πάστος - παραπόταμος κ.λ.π.), άρχίζοντας από τά έπιμερήματα της 23 'Ιουνίου με τό άθάνατο νερό που έφερναν άμύλητες, από τά χωριοπήγαδα Πάνω Νιό, Κάτω Νιό, Πηγάδα, Γλυφό, Τσιμπάκι χωρίς να περάσουν από τριετατα και συνεχίζονταν ως άργά τό θράδυ με τό άνοιγμα του Κλήδονα και τά καθιερωμένα σατυρικά τετραστάχα.

Κάνοντας κανείς μιά χρονική ανασκόπηση αυτού του έθιμου στό χωριό, θα παρατηρήσει ότι «μεγάλοι Κλήδονες γινόντανε στό Μύλο από τόν Δημήτρη Άμαπανούδη (Βαγιανό), Πέτρο και Γιόργη Άμαπανούδη (Μιτσουδάκι) και την παρέα τους της δεκαετίας του 30 από τούς Κατσάλληδες, Καθαρήδες, Θρουβάλληδες. Στό Λιβάδι ή στην πλατεία του Καθαρή στις άρχές της 10ετίας του 50 από τά Γιόμμελα και τούς συναηλικούς

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Πολλοί άναγνώστες και μέλη του Συλλόγου στη Χίο παραπονούνται ότι δεν τούς πηγαίνουν τά φύλλα της εφημερίδας μας παρ' ότι είμετς τό στέλνουμε και κρατάμε καταλόγους.

Γι' αυτό θα παρακαλούσαμε τόν κ. Διευθυντή του καταστήματος της Χίου να τό έχει έπι έψη και να φροντίσει στό μέλλον να μ'ήν παρατηρηθεί τό ίδιο φαινόμενο, γιατί δεν είναι σωστό να πληρώνουμε τόσα ταχ. τέλη και οι εφημερίδες να μή φθάνουν στους άναγνώστες μας.

τους λίγο άργότερα και σιγά σιγά κάπου άνάμεσα στό Λιβάδι και στο Καθαρή σήνει στό τέλος της 10ετίας του 50.

Στην εξαφάνιση αυτού του έθιμου βοήθησαν ή ραχδαία έπιστημονική και τεχνική ανάπτυξη και κυρίως ή άνάπτυξη των τηλεπικοινωνιών και ή πύκνωση του όδικού δικτύου που βοήθησαν τούς ανθρώπους να έρχονται πιο πολύ σε έπαφή μεταξύ τους, καθώς και τό κατέβασμα των πληθυσμών της ύπο περιορισμένης εργασιακής πείρας του ανθρώπου, που μή μρωτάς να έρημνεύσει τά διάφορα φυσικά φαινόμενα, πίστευε ότι κάθε τι που γινόταν γύρω του ήταν ή καλή ή κακή θέληση των θεών την όποια και πάντοτε προσπαθούσε να μαντεύει.

Έτσι όσοι και άν προσπαθούσαν άργότερα να ξαναφέρουν αυτό τό έθιμο στην επιφάνεια δεν τό κατόρθωσαν και οι λίγοι που μωρύναν, δεν κατάφεραν να τό δώσουν την παλιά του πνοή, την ζωντάνια και την δημογραφική φαντασία του Λαού μας.

Και αυτό ήταν επόμενο ότι θά γινόταν γιατί οι συνθήκες ζωής της παλιάς εποχής που κρατούσαν τη γυναίκα κλεισμένη στο σπίτι πίσω από πανύψηλες αλλές έχουν αλλάξει. Σήμερα ή γυναίκα με τούς άγώνες και τη δραστηριότητα της έχει σπάσει αρκετά παλιά και κοινωνικά δεσμά. Η συναστροφή του κοριτσιού με τ' άγόρια, ή ελεύθερη επικοινωνία και συνεργασία τους για την κατάκτηση της ζωής έχουν αλλάξει ριζικά τη ζωή και τη νοοτροπία του. Σήμερα τό βασίλειο του παραμυθιού έχει πεθάνει από καιρό για τό κορίτσι και αυτό άπελευθερωμένο από τις προλήψεις και τις κοινωνικές άνοσότητες, δεν περιμένει τη φωνή του Κλήδονα, ούτε την προξενήτρα για να πληροφορηθεί τόν μελλοντικό σύμφωτο της ζωής του.

'Έτσι λοιπόν ο Κλήδονας μόνο σαν τουριστική λαϊκή εκδήλωση μπορεί να ξαναζωντανέψει σήμερα. Μά και τότε μόνο άν οικοδομηθεί κάτι τό καινούργιο επάνω του και άν οι άναπαράστατες του πλαισιοθούν με διάφορες πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, λαϊκούς χορούς, λαογραφικές εκθέσεις κ.λ.π. Άλλοιώς θά μοιάζει με κάτι θαλασσιμένο, χωρίς ψυχή, χωρίς κίνηση και αι σήσεις».

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΖΩΦΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΕΣ

● Συνέχεια από την 1η σελίδα

πετό δεν έμεινε... 'Όλα εξαφανίστηκαν τρομαχτικά... Αυτά ήταν τ' αποτελέσματα της φοβερης πυρκαγιάς της Χίου, τέτοια και χειρότερα ίσως είναι τ' αποτελέσματα όλων των πυρκαγιών σε κάθε μέρος, ιδιαίτερα στα δάση που είναι πιο εύαλωτα απ' τις φωτιές. Πραγματικά τό κάψιμο τους είναι συμφορά.

Τό είδαμε στό καμμένο δάσος της Χίου. 'Όταν τό διέσχίζες πρώτα, παρακαλούσες να μ'ήν τελειώσει ποτέ... τώρα δεν βλέπεις την ώρα να τό περάσεις όσο πιο γρήγορα γίνεται τόσο κακό σοο κάνει να τό βλέπεις...

Κάπου - κάπου ξεπροβάλλει μιά πράσινη φωνιτίσα που άπόμεινε για να θυμίσει, πως κάποτε εκεί θριασκόναν ένα πανέμορφο πευκοδάσος.

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο για να τό θυμίσει. Κάτι που πολλοί τό θεωρούν περιττό, κάτι που άγνοήθηκε, κι ίσως γι' αυτό έγινε τό κακό. Οι πινακίδες που σάν από ειρωνεία της τύχης δεν έπαθαν τίποτα, κ' έλοι να μ'ήν παρατηρηθεί τό ίδιο φαινόμενο, γιατί δεν είναι σωστό να πληρώνουμε τόσα ταχ. τέλη και οι εφημερίδες να μή φθάνουν στους άναγνώστες μας.